

показанитѣ по-горѣ, можемъ да представимъ слѣдующий по-рядъкъ. Отстѣпление въ догмитѣ на вѣрата: 1) учение за исхождение на Св. Духа отъ Отца и Сина и прибавление въ символа на вѣрата лишното слово: и Сина (*Filioque*), 2) учението за главенството на папата (ап. Петър — князъ на църквата, умрълъ въ Римъ, папата — наследникъ на неговата властъ), 3) учението за индулгенцийтѣ, т. е. освобождение на грѣшниците отъ наказания за грѣхове, за свѣрхдѣлжнитѣ заслуги на святийтѣ, съ които като че ималъ право да се распорѣждва папата, 4) учение за чистилището (срѣдне състояние между рая и ада), 5) учение за непричастността на Богоматерь къмъ първородниятѣ грѣхъ и 6) учение за непогрѣшимостта на папата въ дѣлата на вѣрата. Послѣднитѣ двѣ отстѣпления били направени въ наше време при папа Пия IX. Отстѣпления въ обрядитѣ: 1) кръщението се извѣршва чрѣзъ обливане на място погружение (потопяване), 2) миропомазанието се извѣршва само отъ епископитѣ и надъ възрастнитѣ, 3) въ причастието на проскомидията приносятъ прѣсенъ на място квасенъ хлѣбъ, и св. Дарове се даватъ на миранитѣ подъ единъ видъ хлѣбъ, 4) постъ въ сѫбота, 5) разрѣщение на сирене и яйца въ постни дни. Въ управлението църковно: 1) безбрачие на духовенството, 2) учрѣждението на неизвѣстни въ дрѣвностъ санъ кардинали и происходящето оттукъ смѣщение на необходимите стъпени на священството, 3) запрѣщение на миранитѣ да четатъ Библията. Въ общичайтѣ: употребление органи при богослужението, мяста за сѣдане въ църква, открыти олтари, едноврѣменно служение месси (литургии) на разни престоли, извѣршване Богослужението на Латинския языкъ, звѣнчета при Богослужението за извѣстяване на най-повече важнитѣ негови мяста, за които не разбираятъ латинския языкъ и други такива.

§ 48.

Усиление свѣтската властъ на папитѣ на западъ и нейнитѣ противници.

Отъ половина на XI вѣкъ, когато билъ раскъсанъ съюза на църквата западна съ православниятъ Истокъ, властъта на папитѣ все повече и повече се възвишавала.